

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/45/2015
Identifikačné číslo spisu:	5015200209
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5015200209.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Jany Henčekovej PhD., v právnej veci žalobkyne: H. N., bytom F., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP, pracovisko Žilina, so sídlom J. M. Hurbana č. 16, 010 01 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 02. júna 2015 č. k. 20S/67/2015-52, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 02. júna 2015 č. k. 20S/67/2015-52 p o t v r d z u j e.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č.: UPS/US7/GRPRZAPPK/BEZ/2014/30188 z 28.11.2014 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“ - č. l. 7) žalovaný ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 6 písm. c/ a § 6 zákona č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa § 51 písm. b/ zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 447/2008 Z.z.“) a podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „Správny poriadok“), odvolanie žalobkyne vo veci nepriznania peňažného príspevku na úpravu bytu, kúpeľne podľa § 37 zák. č. 447/2008 Z.z. zamietol a rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin č: MT3/PPŤZP/SOC/2014/38563 z 27.08.2014 (ďalej na účely rozsudku len „prvostupňové rozhodnutie“ resp. „prvostupňový orgán“) potvrdil.

Podľa § 37 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávanú vec fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na úpravu bytu, rodinného domu alebo garáže, možno poskytnúť peňažný príspevok na úpravu bytu, peňažný príspevok na úpravu rodinného domu alebo peňažný príspevok na úpravu garáže s cieľom dosiahnuť ich bezbariérovosť a zvýšiť schopnosť fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím premiestňovať sa, orientovať sa, dorozumievať sa alebo zabezpečiť si sebaobsľuhu. Peňažný príspevok podľa prvej vety možno poskytnúť aj vtedy, ak sa odstránením bariér umožní alebo uľahčí premiestňovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Peňažný príspevok podľa prvej vety nemožno poskytnúť na odstránenie alebo prekonanie bariér, ktoré možno prekonať použitím pomôcok, ktoré možno poskytnúť alebo zapožičať na základe verejného zdravotného poistenia.

Podľa § 55 ods. 6 zák. č. 447/2008 Z.z. v citovanom znení podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu je komplexný posudok.

2. Prvostupňové aj napadnuté rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že na základe komplexného posudku č.: MT3/OPČ/SOC/2014/38843-6 zo dňa 19.08.2014 žalobkyňa nespĺňa základnú podmienku navrhnutia peňažného príspevku na úpravu bytu, a to odkázanosť na uvedený peňažný príspevok. Miera funkčnej poruchy žalobkyne bola stanovená na 50% a uvedená forma kompenzácie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia nebola doporučená.

Podľa lekárskeho posudku, ktorý bol vypracovaný na základe doložených lekárskeho vyšetrení, je žalobkyňa schopná samostatne prekonávať v domácnosti bežné prekážky (prahy a schody), ale vyššie bežné prekážky napríklad stena vane, len s pomocou druhej osoby a zdravotníckej pomôcky. Zdravotné postihnutie klientky je možné kompenzovať fyzickou pomocou druhej osoby, najmä rodinného príslušníka a vaňou s pomôckami, a nie je odkázaná na úpravu bytu.

3. Na základe podaného odvolania žalobkyne bolo vydané napadnuté rozhodnutie, v ktorom žalovaná poukázala na fakultatívnu povahu peňažných príspevkov na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia, na ktoré nevzniká právny nárok. Ďalej uviedla, že navýšenie miery funkčnej poruchy o 10% nemá v prípade fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím priamy vplyv na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu, rovnako ani samotné ťažké zdravotné postihnutie neznamená, že je fyzická osoba odkázaná na konkrétne formy kompenzácie. Všetky druhy odkázanosti posudzuje posudkový lekár príslušného správneho orgánu, pričom vychádza z lekárskeho nálezu na účely konania vo veciach kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu podľa prílohy č. 1 zák. č. 447/2008 Z.z. a ďalších predložených odborných medicínskych náleзов.

Záver lekárskeho posudku musia byť premietnuté do komplexného posudku, ktorý je podkladom pre vydanie rozhodnutia o konkrétnej žiadosti. V prípade žalobkyne tak posudková lekárka prvostupňového orgánu, ako i posudková lekárka žalovaného, skonštatovali, že žalobkyňa nie je odkázaná na úpravu kúpeľne. Požadovaný peňažný príspevok preto nemohol byť navrhnutý v komplexnom posudku žalovaného č.: ZA/2014/30430/3-VIS zo dňa 14.11.2014 a nemohol byť ani priznaný.

II.

Konanie na prvostupňovom správnom súde

A)

4. Uvedené rozhodnutie žalovaného napadla žalobkyňa na Krajskom súde v Žiline žalobou zo dňa 16.02.2015, v ktorej ho žiadala zrušiť z dôvodu jeho nezákonnosti.

5. Napadnuté rozhodnutie, ako aj prvostupňové rozhodnutie, považovala žalobkyňa za nezákonné z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu, keď nebol vykonaný sociálny prieskum domácnosti, navrhované dôkazy boli vykonané procesne nespôsobilým spôsobom a boli hodnotené neobjektívne. Zároveň označila napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie za nepreskúmateľné, lebo žalovaný nereagoval na námietky žalobkyne týkajúce sa nemožnosti prekonať prekážku, a to stenu vane ani pomocou pomôcok ako ani na rozmery kúpeľne, kde nie je možná pomoc ďalšej osoby.

Ďalej žalobkyňa namietala, že sa nestretla s posudkovým lekárom, ktorý vypracoval komplexný posudok, a poukazovala na ďalšie zdravotné problémy, diagnózy a obmedzenia, ktoré neboli zohľadnené.

B)

6. Krajský súd v Žiline ako súd prvého stupňa bez nariadenia pojednávania, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného dospel k záveru, že bolo potrebné napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť z dôvodov § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“).

7. Krajský súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že v konaní nie je sporné, že žalobkyňa je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a že pre posúdenie nároku na peňažný príspevok na úpravu bytu nebolo rozhodujúce, či miera funkčnej poruchy žalobkyne je 50% alebo by došlo k jej zvýšeniu o 10% pri aplikácii § 12 ods. 3 zák. č. 447/2008 Z.z. na 60%.

Posudzovanie žiadosti o peňažný príspevok na úpravu bytu je podmienené obsahom vypracovaného komplexného posudku, pričom komplexný posudok žalovaného, ako aj prvostupňového orgánu, ktorý bol podkladom pre jeho rozhodovanie, musí obsahovať nielen určenie miery funkčnej poruchy (§ 15 ods. 1 písm. a/ zák. č. 447/2008 Z.z.), ale aj iné skutočnosti, ktoré zákonodarca v § 15 vymedzuje.

8. Z obsahu administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že žalovaný nevykonával pred vydaním rozhodnutia dokazovanie, ktoré by preverilo pravdivosť tvrdení žalobkyne v podanom administratívnom odvolaní, že ani s pomocou inej osoby, za využitia zdravotníckych pomôcok poskytnutých z prostriedkov verejného zdravotného poistenia, nie je schopná kúpeľňu v byte, v ktorom býva, používať na zabezpečenie riadnej hygieny tela.

Bez náležité vykonaného dokazovania si však žalovaný osvojil názor vyjadrený v komplexnom posudku žalovaného zo 14.11.2014 a lekárskom posudku žalovaného zo dňa 05.11.2014, že žalobkyňa môže sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia prekonať alebo zmierniť použitím prostriedkov hradených z verejného zdravotného poistenia (madlá, vaňová sedačka a pod.).

9. V konaní však žalobkyňa tvrdila, že nie je schopná ani s pomocou druhej osoby sa dostať do vane, vyjsť z nej a zabezpečiť vykonanie hygieny celého tela, ani pri použití týchto pomôcok. Tieto skutočnosti prvostupňový orgán, ani žalovaný, nepreveril a napriek tomu rozhodol, teda rozhodol bez riadne zisteného skutkového stavu veci, keď nemal zabezpečené dostatočné podklady pre vydanie rozhodnutia - komplexný posudok vypracovaný v súlade s § 15 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z.z., ktorého obsahom by bol aj posudkový záver podľa § 13 ods. 9.

Z uvedeného posudkového záveru by malo byť podľa žalovaného jednoznačne preukázané, či žalobkyňa v kúpeľni, ktorá sa nachádza v byte, v ktorom býva a ktorý užíva, môže bez pomoci inej osoby, len za pomoci zdravotníckych pomôcok získaných z verejného zdravotného poistenia, zabezpečiť odstránenie bariér alebo uľahčiť prekonanie bariér, ktoré jej, z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia, neumožňujú zabezpečiť sebaobsluhu pri výkone hygieny rovnakým spôsobom ako fyzická osoba bez zdravotného postihnutia.

10. Krajský súd zdôraznil, že súčasťou predloženého administratívneho spisu nie sú listiny, ktoré by preukázali vykonanie sociálnej posudkovej činnosti podľa § 13 vo väzbe na § 14 ods. 5 zák. č. 447/2008 Z.z., ktorej výsledkom je posudkový záver, ktorý by bol podkladom pre vypracovanie komplexného posudku žalovaného.

Zo žalobou napadnutého rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu, komplexného posudku ani lekárskeho posudku posudkového lekára žalovaného nie je možné zistiť, ako sa správny orgán vysporiadal s námietkami žalobkyne uvedenými v odvolaní, keď závery komplexného posudku označila za neobjektívne, nezodpovedajúce jej skutočnému zdravotnému postihnutiu a sociálnej odkázanosti.

11. Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, neobsahuje predpísané náležitosti - odôvodnenie v súlade s ustanovením § 47 ods. 3 Správneho poriadku, keď v dôvodoch napadnutého rozhodnutia nie je preukázané, že by sa žalovaný vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami žalobkyne a na základe riadne vykonaného dokazovania mal preukázať, že tvrdenia žalobkyne uvedené v odvolaní nie sú dôvodné.

12. Krajský súd preto považoval napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a nedostatočne zistený skutočný stav, preto napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

III.

Odvolanie žalovaného

13. Proti rozsudku prvostupňového súdu podal žalovaný včas odvolanie zo dňa 22.06.2015 (č. I. 58), v ktorom neuviedol konkrétny odvolací dôvod.

14. V odvolaní opätovne poukázal na lekárske posudok zo dňa 05.11.2014, podľa ktorého žalobkyňa nie je odkázaná na úpravu bytu a ktorý je pre žalovanú záväzný. Tvrdenia žalobkyne týkajúce sa jej zdravotného stavu neboli podložené odbornými diagnostickými nálezmi, a preto nebolo dôvodné meniť posudkový záver prvostupňového orgánu. Ďalšie dokazovanie pre prejednávanú vec a preverovanie tvrdení žalobkyne žalovaný nepovažoval za významné a efektívne z dôvodu, že prvostupňový správny orgán rozhodoval na základe lekárskeho posudku a nemohol vyvodiť posudkový záver, ktorý nie je v súlade s lekárskeho posudkom.

15. V súvislosti s lekárskeho posudkovou činnosťou žalovaný poukázal na skutočnosť, že predložené odborné lekárske nálezy boli aktuálne a nezakladajú priestor pre subjektívne vyjadrenia žalobkyne o jej zdravotnom stave. Dôvody uvedené v rozsudku, že žalovaný ani prvostupňový orgán nepreveril tvrdenia žalobkyne o tom, že ani s pomocou inej osoby nedokáže vstúpiť do vane, považuje za irelevantné.

Podľa názoru žalovaného krajský súd povýšil subjektívne tvrdenia žalobkyne nad odborné lekárske zhodnotenie zdravotného stavu žalobkyne vychádzajúce z predložených odborných medicínskych náleзов. Pre správny orgán je záväzný lekárskeho posudok, ktorý nie je len jedným z podkladov pre vypracovanie komplexného posudku, tak ako to uviedol krajský súd. Žiadny posudkový záver správneho orgánu nemôže byť v rozpore s lekárskeho posudkom.

16. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa žalovaný nestotožnil so závermi uvedenými v odôvodnení rozsudku Krajského súdu v Žiline a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že žalobu zamietla a žalobkyni právo na náhradu trov neprizná.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej na účely rozsudku len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. ako aj ustanovenia § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po verejnej porade senátu jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny a vydaný v súlade so zákonom, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

18. Na prvom mieste Najvyšší súd dáva do pozornosti, že predmetom odvolacieho súdneho konania je

prieskum vecnej správnosti výroku rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1 v spojení s § 205 O.s.p.) o zrušení napadnutého rozhodnutia, preto Najvyšší súd ako súd odvolací primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu i súdne konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalobkyne (§ 250j ods. 2 O.s.p.), a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

19. Ďalej zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6 Sžo 84/2007, sp. zn. 6 Sžo 98/2008, sp. zn. 1 Sžo 33/2008, sp. zn. 2 Sžo 5/2009, či sp. zn. 8 Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

20. V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu.

21. Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku uvedeného rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval fakty pre účastníkov známe z prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa Najvyšší súd vo svojom odôvodnení iba obmedzil na stručné zhrnutie skutkových okolností a zhodnotenie právnych záverov a námietok žalovaného.

22. Z pripojeného administratívneho a súdneho spisu vyplýva, že žalobkyňa dňa 27.06.2014 požiadala o poskytnutie peňažného príspevku na úpravu bytu, ktorá mala spočívať v zriadení sprechového kúta v už existujúcej kúpeľni z dôvodu, že vaňa, ktorá sa v jej kúpeľni nachádza, je vysoká tak, že nie je možné, aby, a to aj za pomoci druhej osoby, prekonala túto prekážku (výšku vane) a vykonala v nej hygienu. O jej žiadosti bolo rozhodnuté prvostupňovým orgánom tak, že sa jej peňažný príspevok nepriznal. Toto prvostupňové rozhodnutie bolo potvrdené napadnutým rozhodnutím.

23. Podkladom pre napadnuté rozhodnutie bol komplexný posudok žalovaného zo 14.11.2014 pod č. ZA/2014/30430/3-VIS, ktorý odkazoval na lekárske posudok prvostupňového orgánu č. ZA/2014/30430/2 zo dňa 05.11.2014, v ktorom bola určená žalobkyňi miera funkčnej poruchy 50% podľa prílohy č. 3 VIII.A.8.C k zák. č. 447/2008 Z.z., kde bolo konštatované, že z medicínskeho hľadiska ide o poruchu krvného tlaku III. stupňa a ďalšie dokumentované ochorenia - stav po operácii krčnej chrbtice je stabilizovaný, ischemická choroba srdca ako aj obmedzenie funkcie v kolennom kĺbe, nedoslýchavosť, osteopénia ľahkého stupňa, obezita, dosahujú podľa posudkového lekára mieru funkčnej poruchy menej ako 50%.

Súčasne v komplexnom posudku žalovaného bolo konštatované, že tieto ďalšie dokumentované ochorenia neovplyvňujú zdravotné postihnutie s najvyššou mierou funkčnej poruchy a preto nebol dôvod posudkovej lekárky pre zvýšenie miery funkčnej poruchy o 10% podľa § 12 ods. 3 zák. č. 447/2008 Z.z., pričom aj prípadné zvýšenie miery funkčnej poruchy o 10% v prípade občana s ťažkým zdravotným postihnutím, nemá vplyv na rozhodovanie o peňažnom príspevku na kompenzáciu.

24. Najvyšší súd sa stotožňuje so záverom krajského súdu a žalovaného, že v konaní nebolo sporné, že žalobkyňa je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a že pre posúdenie nároku na peňažný príspevok

na úpravu bytu nebolo rozhodujúce, či miera funkčnej poruchy žalobkyne je 50% alebo by došlo k jej zvýšeniu o 10% pri aplikácii § 12 ods. 3 zák. č. 447/2008 Z.z. na 60%.

25. V konaní bolo sporným posúdenie nároku žalobkyne na peňažný príspevok na úpravu bytu, pričom samotné posudzovanie žiadosti o peňažný príspevok na úpravu bytu je podmienené obsahom vypracovaného komplexného posudku, pričom komplexný posudok ústredia ako aj úradu, ktorý bol podkladom pre rozhodovanie prvostupňového orgánu musí obsahovať nielen určenie miery funkčnej poruchy (§ 15 ods. 1 písm. a/ zák. č. 447/2008 Z.z.), ale aj iné skutočnosti, ktoré zákonodarca v § 15 zák. č. 447/2008 Z.z. vymedzuje.

26. V odôvodnení komplexného posudku žalovaného zo dňa 14.11.2014 č. ZA/2014/30430/3-VIS, ktorý bol podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia, bolo konštatované, že vo veci posúdenia odkázanosti na úpravu bytu - kúpeľne, vo svojich záveroch k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, žalobkyňa nespĺňa legislatívne kritériá odkázanosti na úpravu kúpeľne a s pomocou zdravotníckych pomôcok, ktoré sú poskytované z prostriedkov zdravotného postihnutia (madlá, protišmyková podložka, vaňová sedačka, resp. vaňová doska), je možné prekonať alebo čiastočne zmierniť jej ťažkosti pri zabezpečovaní osobnej hygieny vo vani.

27. Počas celého správneho, ako aj súdneho konania žalobkyňa tvrdila, že nie je schopná prekonať bariéru - stenu vane, nakoľko vaňa je vysoká a priestor pred ňou neumožňuje použiť ani schodíky, a keďže steny sú z umakartu, záchytné držiaky, ktoré tam už aj v minulosti mala osadené, nevydržali a vylámali sa, a preto si zabezpečuje hygienu tela u susedy v sprchovom kúte, a aj v tomto prípade za prítomnosti a pomoci ďalšej osoby - vnuka.

Tiež žalobkyňa tvrdila, že vaňa je vysoká po jej bedrové klby a nie je vôbec schopná túto prekážku prekonať sama, ani za pomoci vnuka. Uviedla, že vzhľadom na rozmery kúpeľne, nie je možné zabezpečiť vchod do vane ani pomocou schodíkov, aj za situácie, keby jej iná osoba, pri vchádzaní a vychádzaní z vane týmito schodíkmi, pomáhala.

28. Najvyšší súd v tejto súvislosti rovnako ako krajský súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný, hoci toto oprávnenie tak žalovanému, ako aj prvostupňovému orgánu zákonodarca priznal, tak nevykonával obhliadku kúpeľne v byte žalobkyne a ani nepreveril skutočnosti týkajúce sa nemožnosti vykonať hygienu tela ani za pomoci tretej osoby, či pomôcok.

29. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe, ako aj v odvolaní, namietal, že rozhodujúce sú závery lekárskeho posudku, ktorý je preň záväzný, a preto nepovažoval za významné a efektívne vykonať sociálny prieskum. S touto námietkou žalovaného však Najvyšší súd nemôže súhlasiť, nakoľko podstatou peňažného príspevku na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia, resp. príspevku na úpravu bytu je prekonanie alebo zmiernenie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia.

Ak v konaní nie je jednoznačne preukázané, či je možné prekonanie, resp. zmiernenie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia dosiahnuť len za pomoci pomôcok z verejného zdravotného poistenia, prípadne tretej osoby alebo nie je potrebné dokazovanie v tomto smere doplniť, aby bolo možné považovať skutkový stav za dostatočne zistený.

30. Najvyšší súd sa stotožňuje s tým, že žalovaný musí vychádzať zo záverov lekárskeho posudku, pretože komplexný posudok, ktorý je súčasťou napadnutého rozhodnutia, vychádza priamo zo záverov lekárskeho posudku. Avšak v prípade, že lekársky posudok neobsahuje konkrétne posúdenie zdravotného stavu žalobkyne v nadväznosti na jej žiadosť o konkrétnu kompenzáciu, ale obmedzí sa len na konštatovanie o nesplnení legislatívnych kritérií o odkázanosti, podľa odvolacieho súdu žalovanému nič nebráni prostredníctvom posudkového lekára doplniť stávajúci lekársky posudok tak, aby žalovaný mohol napadnuté rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodniť.

Lekársky posudok musí byť úplný a presvedčivý, teda obsahovať dostatok dôvodov na prijatý záver,

aby bolo možné bez ďalšieho z neho vychádzať, čo v tomto prípade nepovažuje Najvyšší súd za splnené.

31. Pre úplnosť považuje Najvyšší súd za potrebné uviesť, že odvolanie žalovaného neobsahuje žiadne nové skutočnosti, právne významné pre uvedené konanie, s ktorými by sa krajský súd v rámci svojho konania nezaoberal. Argumenty a námietky žalovaného obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí, vo vyjadrení k žalobe a tie v odvolaní sú obsahovo totožné, pričom krajský súd sa s nimi dostatočným spôsobom vysporiadal.

32. Najvyšší súd má na základe vyššie uvedených záverov za preukázané, že krajský súd postupoval správne, keď napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Napadnuté rozhodnutie žalovanej nespĺňa všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku, nakoľko nevychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je preukázané, že by sa žalovaný zaoberal všetkými podstatnými námietkami žalobkyne. Na základe týchto skutočností nie sú námietky žalovaného uplatnené v odvolaní spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia krajského súdu.

V.

33. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobkyne ako aj argumentácie žalovaného, rozhodol Najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

34. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešnej žalobkyni právo na úplnú náhradu trov tohto konania vzniklo. Nakoľko však žalobkyni nevznikli trovy odvolacieho konania a ani táto skutočnosť zo spisov inak nevyplýva, nebola jej ich náhrada priznaná.

35. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava povinnosti kompenzovať sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v súdnom prieskume nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).